

Verlag bezoek Uganda september 2019

Kilkeel, Bucharest, Gummersbach, 22 oktober 2019

Lieve broeders en zusters,

Van 6 tot en met 17 september konden we opnieuw het gebied rond Kasese in Uganda bezoeken. Voor Rahel was het de eerste keer dat ze met ons mee ging. We kunnen terugkijken op een gezegende tijd samen als gasten, maar ook met de plaatselijke broeders en zusters in Uganda. We vlogen vanuit verschillende richtingen naar Schiphol, waar we elkaar bij de gate voor onze vlucht naar Entebbe ontmoetten. 's Avonds laat de 6^e september kwamen we in Entebbe aan, waar we overnacht hebben. De volgende morgen zijn we verder gereisd naar Mpondwe, aan de Congolese grens.

Velen waren bezorgd over de toestand rond ebola, die een paar maanden voor ons vertrek er nog voor had gezorgd dat alle openbare evenementen, en dus ook conferenties, verboden waren. Maar de Ugandese overheid heeft steeds erg adequaat gehandeld en de enkele keer dat ebola zich voordeed in Uganda, was dat een 'geïmporteerde' patiënt uit Congo. De betrokken personen werden direct in quarantaine geplaatst en zo werden de zaken binnen de perken gehouden. Voor de kampen en de conferentie hadden de plaatselijke autoriteiten desinfecterende zeep in een speciale dispenser beschikbaar gesteld, die opgesteld werd bij de ingang van het terrein van het lokaal. Iedereen moest zijn handen wassen, voordat men het terrein op ging. Ook mochten we geen handen schudden en moest elk lichamelijk contact vermeden worden. Vooral het niet handen mogen schudden was moeilijk voor ons allemaal, omdat we zo gewoon zijn om elkaar te begroeten, vooral als je elkaar een jaar lang —of zelfs langer— niet gezien hebt.

Kamp voor jongens en jonge broeders

De eerste drie dagen van ons verblijf in Mpondwe werd het kamp voor jongens en jonge broeders gehouden. We begonnen op zondagmiddag, na de reguliere samenkomsten. Het onderwerp dit jaar was 'De wedloop lopen'. We hadden het boekje van Tim Hadley over dit onderwerp, in een tweetalige editie (Engels en Lhukonzo) meegenomen. Gedurende de drie dagen bestudeerden we de vereisten voor de wedloop, de kosten ervan, de finish and de beloning na volhardend lopen. Eén of twee broeders gaven een introductie over het onderwerp, waarna we er samen —aan de hand van vragen die van tevoren gemaakt waren— over spraken.

Emanuel spreekt en Festo vertaalt

Paul beantwoordt vragen en Dario vertaalt

Groepsfoto

Behalve de voorbereide vragen beantwoordden we ook de vele, vele vragen die gesteld werden. Vanwege de ebola kon niet iedereen komen die normaal aanwezig was, maar toch waren er nog zo'n 130 tot 150 aanwezig.

Kamp voor meisjes en jonge zusters

De volgende drie dagen waren voor het tweede kamp, voor meisjes en jonge zusters. Gedurende die drie dagen werd het leven van een aantal vrouwen in de Schrift overdacht; Dorkas, Rhodé en Lois & Eunice. Opnieuw werd een boekje verstrekt met de betreffende Bijbelgedeelten, vragen en ruimte voor aantekeningen.

De middagen werden besteed aan knutselwerk; het naaien van een kleine handtas en het maken

Rahel vertelt en Jennifer vertaalt

Denise vertelt en Scovia vertaalt

Renate vertelt en Jennifer vertaalt

Naaiwerk

Naaiwerk

Groepsfoto

van kaarten. De vooruitgang in de naaivaardigheden van de zusters is goed te zien. Enkele broeders zeiden de laatste avond van ons verblijf dat ze heel blij waren, dat Renate begonnen was met de naailessen voor hun vrouwen. Ze hadden er baat bij. Hun conclusie: "Ga door met dit goede werk!" Maar wat belangrijker is, Renate kon heel duidelijk de geestelijke groei zien bij verschillende zusters, vooral bij hen die ook verantwoordelijkheid droegen in het kamp. In totaal waren er ca. 110 aanwezigen.

Bezoeken

Gedurende het eerste kamp hebben de zusters bezoeken gemaakt in de omgeving. Ze hebben zusters thuis bezocht, maar ook enkele kleine samenkomsten in de huizen gehouden. Deze bezoeken helpen in de contacten met de zusters, zodat ze weten dat anderen ook in hen geïnteresseerd zijn. Dit was speciaal het geval bij de zieken. In één van de gezinnen die bezocht werden, was een oude zuster met een gebroken heup, waaraan de dokters blijkbaar niets konden doen. Elke dag wordt ze naar buiten gedragen om in de schaduw van een boom te liggen. Dat is haar dagelijkse routine... Gedurende het tweede kamp maakten de broeders een aantal bezoeken in de omgeving en hadden ook een aantal meer 'administratieve' besprekingen met enkele plaatselijke broeders. Het was mooi om een aantal van de jongeren weer te zien die ook op het kamp waren geweest en nu vertelden van de zegen die ze hadden genoten tijdens het kamp.

Bezoek in een gezin

Bezoek aan het getuigenis in Mahango

Steile en slechte weg, waardoor we te voet verder moesten

Deze bezoeken gaven ook gelegenheid tot gesprekken met de Ugandese broeders, omdat de reistijd soms enkele uren was. Dit helpt ons in het begrijpen van de dingen waarmee onze broeders en zusters in het dagelijks leven te maken hebben, de worsteling om hun brood te verdienen maar ook

in zaken als het huwelijk en problemen in de getuigenissen. Gedurende deze gesprekken bleek heel duidelijk hoe belangrijk het is, om een relatie met hen op te bouwen, waardoor het mogelijk is om bepaalde zaken te bespreekbaar te maken en te helpen.

Conferentie over de tabernakel

De laatste drie dagen was er een conferentie over de tabernakel, waarbij ca. 150 aanwezig waren. De broeders in Mpondwe hadden dit onderwerp voorgesteld. We hebben geprobeerd om het eenvoudig te houden en toe te passen op het dagelijks (gemeente-)leven. Voor de meesten (niet alleen zij die vanuit andere denominaties kwamen) was dit een heel nieuw onderwerp. Gedurende de drie dagen hebben we gekeken naar het gebouw en de voorwerpen in de tabernakel, maar ook naar de welriekende offers. Omdat het een nieuw onderwerp was, hadden we veel tijd ingeruimd in het programma voor vragen en opnieuw werden tientallen vragen gesteld.

We waren aangenaam verrast over de belangstelling. Velen maakten aantekeningen, soms pagina's vol! We hadden een boekje gemaakt met de betreffende Schriftgedeelten maar ook afbeeldingen van die dingen die in de betreffende studie overdacht werden, om e.e.a. visueel te maken. Dit deed ons ook realiseren hoe bevoorrecht we zijn in de landen waarin we wonen, om dit onderwijs beschikbaar te hebben. De vraag en uitdaging voor ons zijn dan: maken we hier ook gebruik van?

Gedurende de conferentie hoorden we van velen dat ze niet konden begrijpen dat de broeders zo'n moeilijk onderwerp hadden gekozen, dat ongetwijfeld meer vragen dan antwoorden op zou roepen. Maar toen de dagen voorbij gingen moesten ze toegeven, dat ze niet hadden gedacht dat een dergelijk onderwerp zo behulpzaam en praktisch was! Er is ons gevraagd dit onderwerp ook in andere plaatsen te behandelen, dus bidden we nu om leiding wat de Heer hierin van ons vraagt.

Ter afsluiting

Terugkijkend kunnen we opnieuw zeggen dat Hij alles goed heeft gemaakt. Er was een goede sfeer onder ons vieren. De Heer heeft geholpen in de samenkomsten, tijdens de bezoeken en de meer privé aangelegenheden. Hij heeft onze tijd samen gezegend.

Opnieuw hebben we de onvermoeibare inzet gezien van de plaatselijke broeders en zusters in het bezoeken van de getuigenissen en groepen in de omgeving, maar ook in de evangelieprediking tot hen die interesse tonen. Ons werd verteld dat er bijna elke week nieuwe contacten zijn met gelovigen die interesse tonen in de waarheid (ook omtrent de gemeente) en vragen om bezoeken. Laten we bidden voor onze broeders en zusters die deze bezoeken maken; zowel voor wijsheid als leiding van de Heilige Geest, maar ook voor bewaring tijdens de reizen, want niet alle wegen zijn veilig... En blijf alsjeblieft ook bidden voor de geestelijke groei van de gelovigen in Uganda. Velen hebben een gebrek aan onderwijs, omdat ze of pas bekeerd zijn of niet veel onderwijs genoten hebben in de denominaties waar ze vandaan komen. Dit laat ook de noodzaak zien voor meer (plaatselijke) werkers in Uganda (en andere landen in Afrika).

We willen jullie bedanken voor jullie ondersteuning en gebeden.

Verbonden in onze spoedig komende Heer en Redder,

Paul & Renate Meijer, Emauel Munteanu, Rahel Moubächer